

Ζωή χωρίς ουσία και θάνατος χωρίς ελπίδα;

Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος.

«Οι χριστιανικές ρίζες της Ευρώπης είναι μια από τις στέρεες βάσεις του Ευρωπαϊκού πολιτισμού στο σύνολο του. Κάθε προσπάθεια απόκρυψης τέτοιων καθοριστικών για την ιστορία των ευρωπαϊκών λαών πηγών πολιτισμού, στο όνομα δήθεν της ειρηνικής συνύπαρξης των ανθρώπων, οδηγεί στην αλλοίωση της ιστορικής πραγματικότητας. Και επιπλέον, όχι μόνο δεν συμβάλλουν σε ένα μέλλον ειρηνικό και δημιουργικό, αλλά δίνουν την αίσθηση ύπαρξης σκοπιμοτήτων που στοχεύουν σε μια Ευρώπη στερημένη από τα ίδια τα ιστορικά της θεμέλια». Τα παραπάνω τονίζονται σε ανακοίνωση συμπερασμάτων της Διεθνούς Γραμματείας της Διακοινοβουλευτικής Συνέλευσης Ορθοδοξίας, αναφορικά με τον Διάλογο για το Μέλλον της Ευρώπης.

Διαβάζοντας την ανακοίνωση αυτή και βλέποντας τα όσα διαδραματίστηκαν στην τελετή έναρξης των Ολυμπιακών αγώνων στο Παρίσι· κορυφαίο γεγονός παγκόσμιας εμβέλειας· γεγονός που θα πρέπει να είναι όχι απλά μια γιορτή του παγκόσμιου αθλητισμού αλλά γιορτή, πανηγύρι και χαρά, κυρίως, του πολιτισμού. Ευκαιρία ενότητας, ειρηνικής συνύπαρξης, καταλλαγής λαών και πολιτισμών, ιδιαίτερα σε καιρούς όπου τύμπανα πολέμου ηχούν και στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα· κοινός τόπος συνάντησης της ανθρωπότητας, με κορυφαίο κριτήριο τον «σεβασμό» στον άλλο, διερωτώμαι: τελικά, με τα μηνύματα που έδωσε η ενότητα «γιορτή»,

όπως ονόμασαν, με την παράσταση στην σκηνή όπου συμμετείχε μια ομάδα drag queens και μέλη της Drag Rag France, που για πολλούς συνειρμικά παρέπεμπε σε παρωδία του διάσημου πίνακα του Ντα Βίντσι 'Ο Μυστικός Δείπνος'. γεγονός που μετά την παγκόσμια κατακραυγή που προκάλεσε αυτό το αποκρουστικό θέαμα, οι διοργανωτές αρνήθηκαν ότι η έμπνευση ήταν ο πίνακας του Ντα Βίντσι, αλήθεια, για ποιές «στέρεες βάσεις» και για ποιά «ιστορικά της θεμέλια» της Ευρώπης μιλάμε;

«Δεν ήθελα να προσβάλω κανέναν» δηλώνει ο Τομά Ζολί, καλλιτεχνικός διευθυντής της τελετής έναρξης των Ολυμπιακών Αγώνων 2024 στο Παρίσι, μετά τον καταιγισμό αρνητικών σχολίων και κατηγοριών για προώθηση της woke κουλτούρας και χλευασμό του Χριστιανισμού, σημειώνοντας ότι με το θέαμα που παρουσίασε προώθησε «τις δημοκρατικές ιδέες της συμπερίληψης ένταξης, της καλοσύνης, της γενναιοδωρίας και της αλληλεγγύης ... Η βούλησή μου είναι να πούμε ότι είμαστε ένα πελώριο "εμείς". Στη Γαλλία έχουμε το δικαίωμα να αγαπούμε ο ένας τον άλλον, όπως επιθυμούμε, να αγαπιόμαστε με όποιον θέλουμε, στη Γαλλία έχουμε το δικαίωμα να πιστεύουμε και να μην πιστεύουμε. Στη Γαλλία έχουμε πολλά δικαιώματα», δήλωσε. Ο δε πρόεδρος του Παρισιού 2024, Tony Estanguet, δήλωσε: «Η ιδέα ήταν να προκαλέσουμε πραγματικά έναν προβληματισμό. Θέλαμε να έχουμε ένα μήνυμα όσο το δυνατόν πιο ισχυρό».

Όντως θα πρέπει να είναι ισχυρός ο προβληματισμός και πολλά τα μηνύματα απ' όλη αυτή την νέα πραγματικότητα που κάποιοι θέλουν να επιβάλλουν: «συμπερίληψη, γενναιοδωρία, αλληλεγγύη, δικαίωμα», πολλούς χαρακτηρισμούς προσδίδουν οι εμπνευστές και αρχιτέκτονες του ξεριζώματος από την ψυχή του ανθρώπου κάθε τι που έχει σχέση με την πίστη στον Θεό και την ιερότητα της ζωής. Απογύμνωση, αποϊεροποίηση, αποψίλωση της ψυχής, δηλαδή της ζωής στο σύνολο της, από ιδανικά, πιστεύω, αξίες και αρετές, το ονομάζουμε και το θεωρούμε εμείς όλο αυτό, επιστρατεύοντας κάθε τρόπο και μέσον. Γιατί όχι και τους Ολυμπιακούς αγώνες; Σαν κάποιο αόρατο χέρι; να θέλει να επιβάλλει ένα είδος «χριστιανοφοβίας». Σαν στόχος να είναι ο αφανισμός όχι μόνο από τον δημόσιο βίο, αλλά ακόμα και από τον ιδιωτικό, κάθε τι που παραπέμπει στο ιερό, το θείο, το άγιο, δηλαδή το αθάνατο και το αιώνιο.

Μοιάζει προφητικός ο λόγος του Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, έστω και αν αναφέρεται σε άλλες εποχές: «Η Ευρώπη διώχνει τον Χριστό με κάθε τρόπο. Ο καιρός της αθεΐας και της ειδωλολατρίας στην Ευρώπη ήταν μία περίοδος σκοταδισμού.Αθεΐα και ειδωλολατρία σήμαινε: θεολογία δίχως τον αληθινό Θεό, γάμοι χωρίς ηθική και κοινωνία δίχως ευσπλαχνία για τον συνάνθρωπο. Με μια λέξη αθεΐα και ειδωλολατρία σήμαινε ζωή χωρίς ουσία και θάνατο χωρίς ελπίδα.»

Μήπως, τελικά, αυτό επιλέγουμε, ασυνείδητα ίσως, αλλά τραγικά εμμονικά και απόλυτα; «ζωή χωρίς ουσία και θάνατο χωρίς ελπίδα», βαφτίζοντας το «δικαίωμα, συμπερίληψη και γενναιοδωρία»;

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>